

andre Leiligheder, at man gjør rettest i ikke at gaæ ind paa en Undersøgelse af disse Forhold, men betragte de Love og Foranstaltninger, som da ere givne, som man tidligere har betragtet dem, nemlig saaledes, at Forholdene derved havde fundet deres Afgjørelse, ligesom paa den tidligere Maade. At de paagældende Embedsmænd betragte dem saaledes, forekommer det mig at man fuldkommen maa billige. Der maa for enhver Tidsperiode være en forfatningsmæssig og lovmæssig Form, hvortil man kan støtte sig, og det forekommer mig derfor, at det vilde være meget haardt, om man vilde svække Betydningen af, hvad der saaledes er tilsagt dem. Det staaer ogsaa udtrykkelig i de Bestallinger, hvorved de ere beskaffede i deres Embeder, — de Bestallinger, de tidligere havde havt, og som ifølge samme kongelige Resolution paany bleve udfærdigede for dem, — det staaer udtrykkelig i disse Bestallinger, at man tilskikrede dem denne Løn og Dprykningsret i Dvereensstemmelse med den allerhøieste Resolution af 25de Mai 1848. Det forekommer mig altsaa, at de have et fuldkomment retfærdigt Krav paa, at ogsaa de Lønningsforhold, som derved ere bestemte for dem, maae komme dem til gode. Nu er jeg ganske enig med den høitagtede Finanzminister dert, at det gaæer med denne Lov, som med enhver anden Lov, vi her vedtage, at den tilkommende Legislatur kan gjøre Forandringer dert, det skal Ingen mere beredvilligt erkjende end jeg. Men, hvad jeg troer at burde gjøre opmærksom paa, er, at man altid ved saadanne Lovbestemmelser, hvorved man forandrer de tidligere, dog maa tage Hensyn til, hvad der har været gjældende, og søge at undgaae at virke indgribende og forstyrrende ved at give en Lovbestemmelse tilbagevirkende Kraft. Det forekommer mig ogsaa fremgaaer af selve denne Lov, vi ere især med at vedtage, idet det udtrykkelig ved den er bestemt, at den ikke skal have Indflydelse paa de i Fortiden ansatte Embedsmænd, men kun gjælde som en fremtidig Regel. Jeg skal ikke nægte, at det er et Princip, som jeg idetmindste ved at vedtage en ny Lov, hvorved der gjøres Forandringer i ældre Bestemmelser, hvorfor Retfærdigheden i en eller anden Henseende taler, skal see hen til, at man ikke

tilintetgjør det Bestaaende eller de Rettigheder, som grunde sig paa tidligere lovmæssige Bestemmelser. Jeg troer virkelig, at der, naar man nøie vil lægge Mærke til disse Forhold, ikke kan Andet end være al Anledning for det ærede Thing til at understøtte det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg maa meget beklage, om jeg ikke skulde have været ganske heldig i Redactionen; men det vil jo ialfald være Noget, som kan rettes ved tredie Læsning. Forsaavidt der skulde tages Hensyn til de tidligere Lønninger, saa skønner jeg dog ikke, at de Indvendinger, der ere fremkomne derimod, just ere saa ganske afgjørende. Jeg mener, at disse Embedsmænds tidligere Lønning er den nuværende + den dem ved kongelig Resolution tilsagte Dprykningsret, ligesom den Lønning, vi nu votere, ikke er den, der staaer i Lovudkastets § 2, men deres Løn + de Alderstillaag, der ere fastsatte i § 3, ifald den bliver til Lov. Det forekommer mig, at de maae uundgaaeligt betragtes som en Deel af Embedsmændenes Lønning; ellers vil den hele Foranstaltning og Lovbestemmelse, saavidt jeg skønner, bygges paa en meget svag Grundvold. Jeg kan derfor ikke see rettere, end at, naar man vil respectere tidligere givne Bestemmelser, saa maa der være al Grund for det høitærede Thing til ogsaa i denne Retning at respectere dem. Jeg er, som jeg allerede har bemærket, nærmest foranlediget ved det specielle Tilfælde, som er kommet til min Kundskab, til at stille Forslaget; men jeg nægter ikke, at, dersom der gives flere lignende Tilfælde, hvor der ved Regjeringens bestemte Afgjørelse er tilskikret visse Classer af Embedsmænd en saadan positiv Dprykningsret, hvad der, vel at mærke, er forskjelligt fra at have Ud sigt til at rykke op, saa skulde jeg ønske Forslaget udstrakt ogsaa med Hensyn til dem. Det skulde naturligvis viis aldrig være faldet mig ind, hvor Embedsmænd kun have været i en saadan Stilling, at de kun havde Ud sigt til at rykke op, at der da skulde tages Hensyn dertil, naar de derypaa vilde begrunde noget Krav; thi der maa vistnok Legislaturen, naar den finder det ønskeligt at gjøre Forandringer, erkjende, at det ikke i den Grad er bestemt, at det jo maa kunne forandres. Men, hvor der, som her er Tilfælde